

Európai mitmakuna

2017 október 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [5](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Jelenleg a szülők képes korú nők kevesebb mint 2 százaléka fehér. Alea iacta est. Hosszú távon a fehéreknek befellegzett.

Egy multikulturális birodalom – és minden birodalom lényegénél fogva multikulturális – létalapja területek meghódítása és népességeik áttelepítése az ellenkezés végett. Most éppen ez történik az Európai Unióban. Gyarmatosokat kell hozni a csökönködés és kihálófélben lévő szonokok lecserélésére, mert mint azt *Madison Grant*, a fajhigiéna és az eugenizmus egyik prófétája már száz évvel ezelőt megjegyezte, a „felülr!” szervezett bevándorlás elnyomja a meghódított területek bennszülötteinek gyermekvállalási hajlandóságát. Az ún. WASP (fehér-angolszász-protestáns) populáció így kezdett teret veszíteni Észak-Amerikában a XIX. század végén, többek között *Kipling* is ezt panasolta a levelezésében. Persze nem fogunk krokodilkönnyeket hullajtani a WASP-ért, amely az indiánokat cserélte le korábban, és a sorsa csupán azt példázza, hogy a népességcseré egy állandó, de ritkán természetes jelenség, és a történelem folyamán majdnem mindig politikai célzatú volt. A taktika változatlan, mert a népességcseré ugyan fizikai jellegű, a kivitelezése azonban lelki megrázkódtatások, érzelmi „kódzavarások” és mentális átprogramozások egész sorozatával jár.

Alexis de Tocqueville írta az indiánok kapcsán: „Meggyöngítve az észak-amerikai indiánok között a haza érzését, szétszórva a családjaikat, elhomályosítva a hagyományaikat, megszakítva az emlékek láncolatát, megváltoztatva az összes szokásukat és mértéktelenül felnagyítva a szükségleteket, az európai zsarnokság szervezetlenebbé és civilizálatlanabbá tette őket, mint amilyenek már voltak.”

Ugyanezt a módszert egyébként maguk az indiánok is alkalmazták egymás között az európai gyarmatosítás elött, amint azt az inka birodalom úgynevezett mitmakuna-rendszere bizonyítja, amelynek keretében egész népcsoportokat telepítettek át eredeti lakhelyeikre azzal az elsődleges politikai és stratégiai céllal, hogy megosszák azokat a populációkat, amelyekre azt feltételezték, hogy fenyegetést jelentenek a birodalom uralkodó rétegére nézve. Ezek az áttelepítések csökkentették a különböző etnikumok súlyát, és ily módon gyöngítették az ellenállás lehetőségét.

Tocqueville valószínűleg nem ismerte az inka eljárást, ahogyan feltételezhetően *Machiavelli* sem, az itáliai reneszánsz firenzei spiritus rectora mindazonáltal általános igazságokat fogalmazott meg a birodalomépítés gyakorlatával kapcsolatban egészen máig tartó érvénnyel: „Ámbár a nyelvükben, szokásaikban és államrendjükben különböznek tartományok elfoglalása bajjal jár, s nagy szerencse, erőt és felfáng szükségeltetnek megtartásukhoz, egyfajta hatásos orvoslása mindennek, ha a hódító a tartományban megtelepedik, s ezáltal a birtoklást tartóssá és biztonságossá teszi. (...) Telepesek az uralkodónak pénzbe nem kerülnek, költség nélkül vagy csak kicsiny kiadással küldi és tartja ott őket, s ilyenképpen csak azokat éri sérelem, akiket elveszi házukat és földjeiket, hogy az új lakosoknak adja, ezek pedig a népességnek csak kis részét teszik. Valamint ezek, akiket így megsértett, soha nem lehetnek ártalmára, hiszen szegények és szétszórtak, a többiek pedig, egyrészt nem esvén rajtuk sérelem, meg kell hogy nyugodjanak, másrészt minden vétségetől óvakodniuk kell, nehogy őket is, mint azokat, megfosszák birtokaiktól.”

A kozmopolita establishment gyakorlatilag ugyanezen séma alapján szálamizza le Nyugat-Európa szonokok népességét és telepíti a nyakára egyre nagyobb arányban harmadik világbeli telepeseket, miközben a bennszülöttek lényegében zokszó nélkül tőrnek a lecserélésüket – gyávaságból, nemtörődömségből vagy egyszerűen csak butaságból.

A folyamat mértékéről csak halvány fogalmaink vannak, mert a statisztikákat módszeresen meghamisítják, de a hivatalos adatok is éppen eléggé riasztóak. Dániában például a bevándorló anyáktól született csecsemők aránya drámai mértékben nőtt az utóbbi évtizedben, olyannyira, hogy az észak-európai országban tavaly minden ötödik gyerek harmadik világbeli (főleg szíriai és török) bevándorlók ivadékaként látta meg a napvilágot. („One in five” danish newborns has foreign heritage, syrians largest group, breitbart.com, 2017. március 22.) Ennél is katasztrofálisabb a helyzet Angliában és Walesben, ahol 2016-ban az újszülöttek csaknem egyharmada az Egyesült Királyságon kívül született anyától származik. Ráadásul a színes bőrű újszülöttek aránya nyilván még ennél is nagyobb, az angol statisztikai hivatal ugyanis a már Britanniában született, harmadik világbeli bevándorló szülőket automatikusan a britek közé sorolja, tekintet nélkül a fajukra. Közben egyre többen vitatják a bevándorláspárti lobbik egyik lehangzatosabb lözungját, miszerint a tömeges bevándorlás életképes módszer az aktív, illetve a nyugdíjas korosztály közötti 4:1-es, úgynevezett függőségi arányszám fenntartására. A brit belügyminisztérium egyik jelentése szerint „a bevándorlás hatását a népességöregedés csökkentésében széles körben csekélynek tartják, mert a bevándorlók is öregszenek”. Ennek ellenére a bevándorláspárti lobbik 2050-ig 60 millió bevándorló importjával 136 millióra szándékozik növelni az Egyesült Királyság népességét. (England: mothers born abroad now account for 28.2 per cent of births, breitbart.com, 2017. július 19.)

Natura abhorret vacuum, Afrika azonban a bevándorláspárti lobbizásával gondoskodik az Európában keletkezett népesség kitöltéséről. Az 50-es években Nigéria népessége kisebb volt, mint Franciaországé, ma nagyobb, mint Franciaországé, Spanyolországé és Németországé együttesen; Kenya népessége kisebb volt, mint Belgiumé, ma nagyobb, mint Belgiumé, Hollandiáé, Svédorszáé, Norvégiáé és Finnorszáé együttesen; Etiópia népessége kisebb volt, mint Romániáé, ma nagyobb, mint Romániáé, Magyarorszáé, Lengyelorszáé, Szerbiáé, Bulgáriáé, Szlovákiáé és Csehorszáé összesen. Az 50-es években három és félszer annyi fehér élt a Földön, mint ahány indiai, ma csaknem másfélszer annyi indiai, mint ahány fehér. A második világháború végén az európai népek tették ki a világnépesség egyharmadát, ma kevesebb mint a 8 százalékát. Jelenleg a szülőképes korú emberek kevesebb mint 2 százaléka fehér. Alea iacta est. Hosszú távon a fehéreknek befellegzett.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló